

Slavnost Soslání Ducha svatého A

*Dary jsou sice rozmanité,
ale je pouze jeden Duch.
A jsou rozličné služby,
ale je pouze jeden Pán.
A jsou různé mimořádné síly,
ale je pouze jeden Bůh.
On to všechno ve všech působí. (1 Kor 12,4-6)*

První čtení

Skutky apoštolů 2,1-11

Nastal den letnic a všichni byli společně pohromadě. Najednou se ozval z nebe hukot, jako když se přičene silný vítr, a naplnil celý dům, kde se zdržovali. A ukázaly se jim jazyky jako z ohně, rozdělily se a nad každým z nich se usadil jeden. Všichni byli naplněni Duchem svatým a začali mluvit cizími jazyky, jak jim Duch vnukal, aby promlouvali. V Jeruzalémě bydleli zbožní židé ze všech možných národů pod nebem. Když se ten zvuk ozval, hodně lidí se sběhlo a byli ohromeni, protože každý z nich je slyšel, jak mluví jeho vlastní řečí. Žasli, divili se a říkali: "Ti, co tak mluví, nejsou to všichni Galilejci? Jak to tedy, že každý z nás slyší svou mateřtinu? My Parthové, Médové, Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judska a Kappadokie, Pontu a Asie, Frýgie a Pamfýlie, Egypta a lybijského kraje u Kyrény, my, kteří jsme připutovali z Říma, židé i proselyté, Kréťané i Arabové: slyšíme, jak našimi jazyky hlásají velké Boží skutky."

Druhé čtení

1 Korintánům 12,3b-7.12-13

(Bratři a sestry!) Jenom pod vlivem Ducha svatého může někdo říci: "Ježíš je Pán." Dary jsou sice rozmanité, ale je pouze jeden Duch. A jsou rozličné služby, ale je pouze jeden Pán. A jsou různé mimořádné síly, ale je pouze jeden Bůh. On to všechno ve všech působí. Ty projevy Ducha jsou však dány každému k tomu, aby mohl být užitečný. Jako tělo je pouze jedno, i když má mnoho údů; ale všechny údy těla, přestože je jich mnoho, tvoří dohromady jediné tělo, tak je tomu také u Krista. Neboť my všichni jsme byli pokřtěni jedním Duchem v jedno tělo – ať už jsme židé nebo pohané, otroci nebo svobodní – všichni jsme byli napojeni jedním Duchem.

Navečer prvního dne v týdnu přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: "Pokoj vám!" Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: "Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás." Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: "Přijměte Ducha svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou."

K zamyšlení

Letnice – korunující zakončení velikonoční slavnosti, které nám dnešní evangelium ještě jednou připomíná. Je to slavnost vyznačující se radostí a veselostí. Svatodušní svátky mají své základy ve starém židovském svátku žní, tzv. "týdenním svátku", ustanoveného na památku předání zákonů na Sinaji. Tato slavnost byla později spjata se sesláním Ducha svatého.

Letnice – svátek obsahující velké množství nádherných aspektů, ale pro mnohé zůstává tak cizí a vzdálený. Přesto obsahuje mnoho prospěšného.

Letnice – hovoříme o burácení vichru. Vichr se nás dotýká, hýbá něčím v nás. Původní hebrejské slovo pro ducha "ruah", čili vichr, závan, dech, v sobě tuto podstatu obsahuje.

Vzduch je všude okolo nás a v nás, ale cítíme ho teprve ve větru nebo v našem dechu. Stejně tak je to s Božím duchem – v něm jsme a žijeme, bez něj je to jako žít bez vzduchu.

V něm – ne, to není správné. Boží "ruah" je v hebrejštině ženského rodu. Během Letnic se nás dotýká ta něžná, dobrá a laskavá "ženská" Boží stránka. Tato ženská stránka také zdůrazňuje, že Letnice jsou svátkem plodnosti. Duch Boží – také Duch utěšitel, Duch pravdy, moudrosti, naděje, lásky, svobody... a v neposlední řadě i Duch stvořitel. Tento "creator spiritus", jak je opěvován ve starých hymnech, je zdrojem naší plodnosti, našich kreativních myšlenek, našich o-duševnělých myšlenek a naší životaschopnosti. Plody tohoto Ducha jsou láska, radost, pokoj, trpělivost, přátelství, dobrota, pokora, víra...

Letnice – slyšíme zde dále hovořit o ohnivých jazycích. Také oheň je symbolem života. Lidé, ve kterých plane oheň jsou živoucí a vyzařuje z nich důležitá životní síla, kterou je láska. Při pohledu na ohnivé jazyky vyjadřují Letnice naši hlubokou touhu po žáru, který nevyhasne, i když se budeme cítit vyhořelí a prázdní.

Letnice – také je to svátek svobody a dospělosti. Ne nadarmo slaví církev v době Letnic své zrození. Letnice vytvářejí z malého, vystrašeného a nevyspělého stáda společenství vnitřně svobodných a vyzrálých lidí, kteří jsou si vědomi své zodpovědnosti.

Letnice – svátek spojení a porozumění. Vrcholným bodem této slavnosti je, že se lidé scházejí a navzájem si rozumí. Poslouchají o velkých Božích činech – každý ve své řeči, přesto jsou spojeni jednou společnou řečí. Jaké řeči rozumí v dnešní době všichni lidé, nezávisle na stáří, národnosti nebo duševního rozhledu? Je to řeč důvěry a stejné vnitřní touhy po naplnění života. To je ta cesta k novému, společnému a hranice přesahujícímu společenství.

Ve vánoční době oslavujeme narození Krista, na velikonoce si připomínáme Ježíšovu životní cestu utrpení, smrti a vzkříšení, která se v našich životech stále znovu opakuje. Na letnice oslavujeme naši dospělost v posilněném životě naplněném duchem síly a lásky. Letnice jsou svátkem poslání. Není obdarována pouze naše touha seberealizace, ale duch letnic nás pověřuje k probouzení života a jeho dalšího předávání. Jakým způsobem se postavíme k zodpovědnosti rozšiřování života, je otázkou naší osobní a duchem naplněné kreativity...